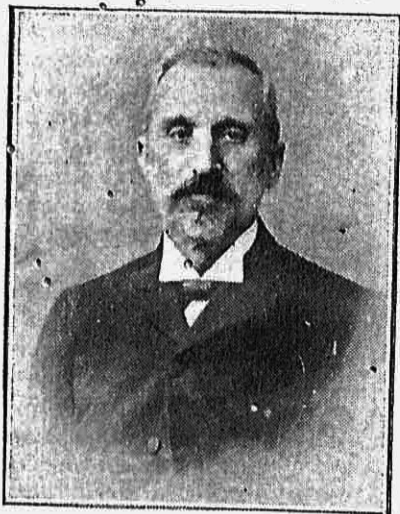

ΑΠΟ ΤΑ ΜΕΓΑΛΑ ΠΕΝΘΗ

Ο ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΒΟΤΣΗΣ

Όλιγον μετά μεσημβρίαν τῆς 29ης Ὀκτωβρίου 1917 ὁ Δημήτριος Βότσης, ὑποκύπτων εἰς μοῖραν ἀναπότρεπτον, παρέδιδε τὴν τιμίαν ψυχὴν του εἰς χεῖρας τοῦ Πλάστου.

Τὸ θλιβερὸν γεγονός ἐν ὁδυνηρῷ καταπλήξει ἐγνώσθη ἀκαριαίως ἀνά τὴν πόλιν, ἡ ὁποία σύσσωμος ἐν πρωτοφανεῖ ἐκδηλώσει πένθους, μὲ τὰ δάκρυα εἰς τοὺς ὀφθαλμούς καὶ μὲ πόνον εἰς τὴν ψυχὴν, τὴν μετεπομένην συνώδενσεν εἰς τὸν τάφον τὸν Ἐργάτην τῆς ἀνάμορφώσεως αὐτῆς.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΒΟΤΣΗΣ
Ο ΑΔΗΣΜΟΝΗΤΟΣ ΔΗΜΑΡΧΟΣ
ΠΑΤΡΕΩΝ

Γέννημα τῶν Πατρῶν καὶ θρέμμα αὐτῆρξεν ὁ Δημήτριος Βότσης. Ἴκνον γονέων εὐσεβῶν καὶ ἐναρέτων, τοῦ πατρὸς του Ἀθανασίου Βότση, ἐκ τῶν οἰκονομῶν τοῦ τόπου καὶ ἐκ τῶν πρώτων οἰκιστῶν τῆς πόλεως, ἀπὸ τὴν Παραμυθιά τῆς Ἠπείρου, καὶ τῆς Μητρὸς του Ἑλένης, κατὰ τὸ τέλος τοῦ ἔτους 1847 εἶδε τὸ φῶς τῆς ἡμέρας ἐν τῇ συνοικίᾳ Ἰσιβδί. Εἰκοσσετῆς μόλις, στερηθεὶς τοῦ πατρὸς του, ἀνεδείχθη ὁ προστάτης τῆς πολυμελοῦς οἰκογενείας του καὶ ὁ ἀνθρῶπος τῆς ἰδίας δημιουργίας.

Καὶ ὅταν ἐν ἡλικίᾳ μόλις 22 ἐτῶν ἐνεφανίζετο εἰς τὰς τά-

ξεις τῶν δικηγόρων τῆς πόλεώς μας, ἡ ἐπιστημονικὴ του μόρφωσις, ἡ ὀξύτης τῆς ἀντιλήψεως καὶ ἡ εὐφροσύνη τοῦ πνεύματός του, εὐθὺς ἀμέσως ἐξησφάλισαν μέλλον εὐρὺ εἰς τὸν νεαρὸν Θεμιστοπόλον.

Εἰς τὰ ἔξαιρετικά ταῦτα προτερήματα προσετίθετο καὶ παραδειγματικὴ εὐθύτης καὶ χωρικτὴ ἀδαμάντινος, ἀλλὰ καὶ παροικιοῦδος ἀφιλοκρόδεια, εἰς τρόπον ὅστε ταχέως κατακτίσας τὴν γενικὴν ἐκτίμησιν καὶ ἀδίστακτον τὴν κοινὴν ἐμπιστοσύνην ὁ Δημήτριος Βότσης κατέλαβε τὴν περιφανεστέραν θέσιν μεταξὺ τοῦ δικηγορικοῦ κόσμου καὶ πελατεῖαν προτείνουσαν. Καὶ ὅταν κατὰ τὰς δημοτικὰς ἐκλογὰς τοῦ 1891 προσβλήθη ἡ ὑποψηφιότης του ὡς Δημοτικὸν Συμβούλον, ἡ ἐπιτυχία του ὑπῆρξε περιφανής, ἡ δὲ ὑπεροχὴ του ἐπέβαλεν αὐτὸν ἀμέσως καὶ

ΤΟ ΝΕΟΝ ΥΔΡΑΓΩΓΕΙΟΝ

ΑΙ ΠΗΓΑΙ ΒΕΛΟΥΧΙ

κατὰ τὸ ἔτος 1895ῃ κάλλη αὐτοῦ εὐρέθη μεταξὺ τὸ ἀξίωμα τοῦ Βουλευτοῦ τῆς ἐπαρχίας μας.

•••

Ὡς Βουλευτὴς

Εἰσελθὼν εἰς τὴν Βουλὴν, ὁ Δημήτριος Βότσης διέθεσε τὴν φωνὴν καὶ τὴν ψῆφον του μακρὰν πάσης προσωπικῆς ἀντιλήψεως, ἀκοῦλουθῶν μόνον τὰς ὑπαγορεύσεις τῆς ἰδίας συνειδήσεως.

Ἐφλεγε τότε καθ' ὑπερβολὴν τὸ ζῶτικώτατον διὰ τὰς σταφιδικὰς

ἐπαρχίας, ἐπομένως καὶ διὰ τὴν ἐπαρχίαν Πατρῶν, ἦν ἀντεπροσώπευε, σταφιδικὸν ζήτημα.

Αἱ καταστροφαὶ τοῦ 1893, ἦσαν ἀκόμη πρόσφατοι καὶ ἡ σταφιδικὴ κρίσις διήρνε τὴν πρώτην ἀλλὰ καὶ ὄξυντὴν φάσιν τῆς.

Ἡ Πελοπόννησος συνεταράσσετο ἀπ' ἄκρου εἰς ἄκρον καὶ ὁ

ΤΟ ΝΕΟΝ ΥΔΡΑΓΩΓΕΙΟΝ

δαίμων τοῦ οἰκονομικοῦ κατακλυσμοῦ ἐμαίνετο. Τὸ μέτρον τῆς παρακρατήσεως ἐθεωρεῖτο τότε ὑπὸ τῆς μεγάλης πλειοψηφίας τῶν σταφιδικῶν πληθυσμῶν ὡς ἐνδεδειγμένη ἀγκυρα σωτηρίας καὶ ὡς τὸ μόνον δυνάμενον νὰ ἀναστείλῃ τὴν πανωλεθρίαν. Ὁ Βότσης τότε ἀνέλαβε τὴν πρωτοβουλίαν τῆς ὑποστηρίξεως τοῦ σχετικῶς Νομοσχεδίου. Ἐν δὲ ἡ Βουλὴ ἠδυνήθη νὰ ἐνωτίσῃ τὴν σημασίαν τοῦ σταφιδικοῦ ζητήματος καὶ νὰ νομοθετήσῃ ἐπὶ τέλους τὴν παρακράτησιν, ἣτις ἀνέκοψε τὴν ραγδαίως ἐπερχομένην καταγίδα, εἰς τὸν Δημήτριον Βότσην ὀφείλεται τὸ μεγαλύτερον μέρος τῆς δόξης, ὡς γενικῶς τότε ἀνωμολογήθη.

Η ΣΠΗΛΙΑ

(Ἐν ἓκ τῶν δυσχερεστέρων σημείων τοῦ Ἔργου)

Ἡ ἀνέγερσις τοῦ Ναοῦ τοῦ Πρωτοκλήτου

Ἀλλὰ καὶ ἕτερον ζήτημα μεγάλης τοπικῆς σημασίας εὗρισκετο κατὰ τὴν περίοδον ἐκείνην ἐκρησμέ. — Ἡ ἀνέγερσις τοῦ νέου Ναοῦ τοῦ Πολιούχου μας Ἁγίου Ἀνδρέου.

Ὁ Βότσης ἐν τῇ ἀντιλήψει, ὅτι ἡ ἐν Πάτραις ἀνέγερσις τοῦ ἐκλείπτου τούτου θρησκευτικοῦ Μνημείου δὲν θὰ ἐκαλλώπιζε μόνον τὴν

πόλιν μας ἀλλὰ καὶ θὰ καθίστα τὸν τόπον, ἐν τῷ ὁποίῳ ἐμαρτύρησεν ὁ Πρωτόκλητος, ἀληθὲς τῆς Ὁρθοδοξίας προσκύνημα καὶ ἐν εὐλαβεῖ πόδι διὰ τὸ Ἔργον, εἰσηγήθη εἰς τὴν Βουλὴν τὸ περὶ τούτου εἰδικὸν νομοσχέδιον, ὅπερ καὶ βραδύτερον ψηφισθὲν, κατέστη Νόμος τοῦ Κράτους. Οὕτω κατώρθωσε νὰ ἐξασφαλίσῃ πλέον τὴν ἀνέγερσιν τοῦ μεγαλοπρεποῦς Ναοῦ τοῦ Πολιούχου μας.

Ἡ ὑπόθεσις τοῦ λιμένος

Παρεστὸς τούτων ὁ Βότσης καθ' ὃν χρόνον διετέλει βουλευτὴς ἠδυνήθη νὰ ἐξυπηρετήσῃ σπουδαιότατα συμφέροντα τῆς πόλεως καὶ εἰς ἄλλο ἔδαφος. Διετέλει τότε ἐκκερμῆς ἢ σοβαροτάτη ὑπόθεσις τοῦ ἐργολάβου τοῦ λιμένος μας Μανιάκ, ἥτις εἶχε περιπλακῆ καὶ ἠπέλει νὰ προσενήσῃ μεγίστας ζημίας εἰς τὴν πόλιν.

Ἡ Λιμενικὴ Ἐπιτροπὴ ἔντρομος πρὸ τοῦ κινδύνου τούτου ἐστράφη πρὸς τὸν Βότσην, ὅστις καὶ ὡς δικηγόρος ὑπερησπίζετο τὰ συμφέροντα τοῦ λιμένος καὶ τῷ ἀνέθεσε νὰ ἐπιτύχῃ συμβιβαστικὴν λύσιν. Καὶ ὁ Βότσης, γνώστης τῆς ὑποθέσεως, ἀλλὰ καὶ δεινὸς ὑπερασπιστὴς τῶν συμφερόντων τῆς πόλεως κατώρθωσε, κατόπιν αὐτῶν προσαπειῶν καὶ ἀγώνων, νὰ λύσῃ συμβιβαστικῶς τὴν διαφορὰν, πεισθέντος τοῦ Μανιάκ νὰ λάβῃ πρὸς ἐξόφλησιν τῶν ἀξιώσεων του ἐν μόνον ἑκατομμύριον δραχμῶν, ἀντὶ τῶν δέκα περὶ τοῦ ἑκαστομυρίου τὰ ὁποῖα ἤξιον. Ἡ Λιμενικὴ Ἐπιτροπὴ τότε ὡς ἀμοιβὴν τῶν τόσων ἀγώνων καὶ μόχθων τοῦ Βότση προσέφερον αὐτῷ **δραχμὰς εἰκοδι χιλιάδας.**

Ἄλλ' ὁ Βότσης δὲν ἐπέτρεψεν οὐδὲ κἂν νὰ γείνη συζήτησι περὶ ἀμοιβῆς, ἀφοῦ τὰς ὑπηρεσίας του προσέφερον ὡς ἀντιπρόσωπος τῆς πόλεως καὶ οὐχὶ ὡς δικηγόρος, καὶ τῷ ἤρκει ἡ ἠθικὴ ἀμοιβὴ ὅτι ἠδυνήθη ν' ἀποβῆ εἰς τὴν πόλιν ὠφέλιμος.

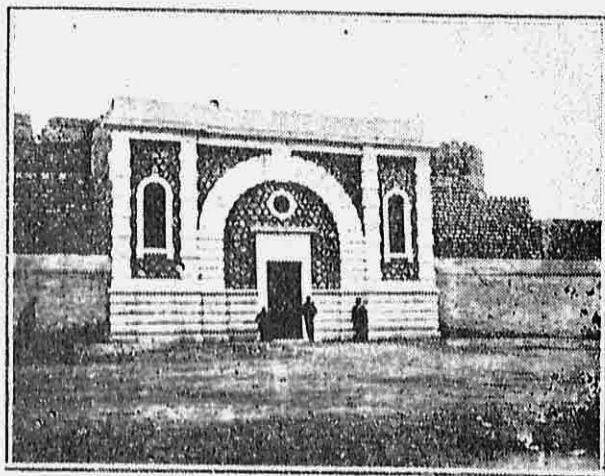
Ἐπὶ τοῦ ἐμπορίου

Λὲν σταματᾷ ὅμως ἕως ἐδῶ ἡ δραῖσις τοῦ Βότση ὡς Βουλευτοῦ.— Μέχρι τοῦ ἔτους 1897 ἔσχεν, ἐν Πάτραις ἐξαιρετικῶς, Νόμος καθ' ὃν, πάντα τὰ εἰσαγόμενα εἰς τὸν Δῆμον Πατρῶων ὄνια καὶ ἐμπορεύματα, τὰ τε προσωρισμένα πρὸς τοπικὴν καταγίλωσιν καὶ τὰ προσωρινῶς ἐναποτιθέμενά ἐνταῦθα προσωρισμένα δὲ δι' ἄλλους Δῆμους τοῦ Κράτους ὑπέκειντο εἰς δημοτικὴν φορολογίαν. Ὁ Νόμος οὗτος ἀδικιώτατος ὢν, εἶχε φυγαδεύσει ἐκ τῆς πόλεός μας τὸ ἐμπόριον. Ὁ Βότσης ἐν τῇ συνασπίσει τοῦ κακοῦ, ὅπερ προσεγίνετο εἰς τὴν πόλιν, ἐπεδίωξε καὶ ἐπέτυχε τὴν κατάργησιν τοῦ Νόμου τούτου διὰ τοῦ παρ' αὐτοῦ εἰσαχθέντος καὶ ψηφισθέντος Νόμου Β' Ε' τῆς 9ης Ἰανουαρίου 1897.

Μὲ τοιαύτας πρὸς τὴν πόλιν ὑπηρεσίας, προεβρίθη κατὰ τὰς ἐκ-
λογὰς τοῦ 1899 ὡς ὁ καταλληλότερος διὰ τὴν ἀνόρθωσιν τοῦ ἐν οἴ-
κτρῳ τότε καταστάσει Δήμου. Ἀὐτὸς δὲ ἐπιχειρήσωμεν ἤδη ἀνάλυσιν τῆς
πολυσχιδοῦς καὶ εὐεργετικῆς διὰ τὸν τόπον ἐργασίας του, ὡς Δημάρ-
χου. Διὰ νὰ ἴδῃτε

ΤΟ ΝΕΟΝ ΥΔΡΑΓΩΓΕΙΟΝ

τὸ μέγα ἔργον
αὐτοῦ ἐμβλέψατε
εἰς τὴν εἰκόνα
τοῦ πρὸ αὐτοῦ
Δημαρχικοῦ κα-
θεστώτος. Ὑ-
πῆρχον χρῆσιν τοῦ
1870, 1871, 1872
μέχρι τοῦ 1899,
ὅτε ἀνέλαβε τὴν
διοίκησιν τῶν
Δημοτικῶν πραγ-
μάτων ὁ Βότσης,
καὶ οὐδεὶς τῶν
προκατόχων του,
μεθ' ὅλην τὴν
καλὴν αὐτῶν θε-
λησιν, ἀπεπειρά-
θη κἄν νὰ πλη-

Ἡ ΝΕΑ ΔΕΞΑΜΕΝΗ

ρῶσθαι. Οὕτω δι' οἰκονομικοῦ μετὰ τῆς Ἐθν. Τραπεζῆς συνδιασμοῦ,
ἐξώφλησεν ὅλα τὰ παλαιὰ κινητὰ χρῆσιν τοῦ Δήμου, πληρώσας ἐν
ἑκατομμύριον τριακοσίας πενήκοντα χιλιάδας
δραχμῶν καὶ ἐλαττώσας βαθμηδὸν καὶ τὸ πάγιον χρῆσιν τοῦ Δήμου
κατὰ ἑν ἑκατομμύριον καὶ πλέον.

Καὶ μὲ μόνὰ τὰ τακτικὰ αὐτοῦ ἔσοδα, ἄνευ δανείου, ἐπροίκισε τὴν
πόλιν μὲ πάμπολλα καὶ βαρυσήμαντα ἔργα, τὰ ὁποῖα τὴν ἐξυγίαναν καὶ
τὴν ἐξεπολίτισαν καὶ τὴν ἐξωράτισαν. Καὶ ὁ τόπος εἶχεν εὐρεῖ τὸν ἀνα-
δημιουργόν του καὶ ἡ πόλις τὸν εὐεργέτην της καὶ ἡ συνείδησις τῶν
τιμίων ἀνθρώπων τίμιον Ἄνδρα μεταξὺ τῶν τιμίων.

Ἄς ἴδωμεν τώρα καὶ τὸ δημιουργικὸν αὐτοῦ ἔργον, τὸ λαμπρό-
τερον μνημεῖον ὅλων τῶν Δημαρχικῶν περιόδων τοῦ Κράτους.

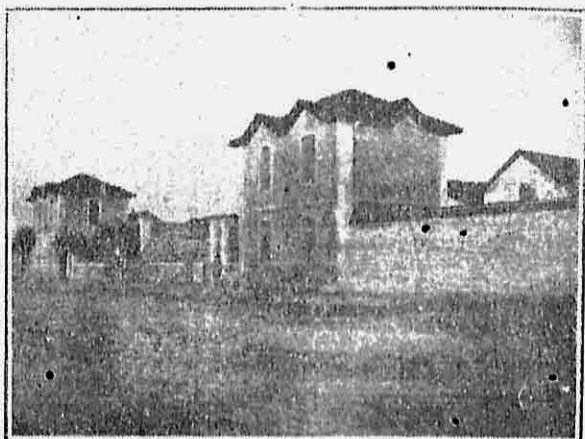
~~*

Τὸ Ὑδραγωγεῖον

Τὸ ὕδωρ εἶνε ἡ ζωὴ τῶν συνοικισμῶν καὶ τῶν πόλεων. Πάλιν
στρωμένη ὕδατος εἶνε τόπος καταδικασμένος, τόπος κλίσεως. Διὰ

τὸ ὕδωρ, ἡ πόλις ὑπέστη ἐπὶ τοῦ Βυζαντινοῦ Αὐτοκράτορος Κωνσταντίνου βασιλείαν θυσίαν. Κατήντησε νὰ ἀνταλλάξῃ τὸ σελτὸν Λεῖψιγον τοῦ Πολιοῦχου μὲ τὴν κατασκευὴν ὑδραγωγείου, ὅπως ὅμως ἐβελτιομένη ἐγκατελείφθη καὶ μόλις πρὸ τριακοσίων ἐτῶν ἐτερογενήσθη τὸ νέον τῶν πηγῶν Ῥωμανοῦ. Ἄλλ' αἱ πηγαὶ τοῦ Ῥωμανοῦ ἐστείρευσαν τόσους, ὥστε κατήντησε νὰ παρῶνται μόλις πέντε ὀκάδας ὕδατος εἰς τὴν πόλιν, ποσότητα ἐντελῶς ἀνεπαρκῆ ὡς πάντες καλῶς ἐνθυμοῦνται διὰ τὴν ὑδρευσιν αὐτῆς. Ὡς ἐκ τούτου, περιελθὼν ὁ

Βότσης ἀντοπροσώπως διάφορα ὑδροφόρα μέρη ἀνά τὰς ὑπορείας τοῦ Παναγαϊκοῦ, προέκρινε τὸ ὕδωρ τῶν παρὰ τὸ χωρίον Βελβίτσι ἀφθονωτάτων πηγῶν, γνωστῶν ὑπὸ τὸ ὄνομα «Βελοῦλι». Τὸ ὕδωρ τῶν πηγῶν τούτων, κατὰ τὴν γενομένην τότε ὑπὸ τοῦ Καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου κ. Χρηστομάνου χημικὴν ἀνάλυσιν, εἶνε ἀνώτερον τῶν

ΤΑ ΣΦΑΓΕΙΑ

(ἐφάμιλλα πρὸς τὰ Εὐρωπαϊκὰ)

πεφημισμένων ὑδάτων Κηφισοῦς, Λεκελείας καὶ Καισαρειανῆς.

Οὕτως, ἐξ ἀποστάσεως δέκα χιλιομέτρων καὶ ἐν μέσῳ πλείστον τεχνικῶν δυσχερειῶν, ἀντὶ ὀλιγῆς δαπάνης δραχμῶν τετρακοσίων καὶ χιλιάδων, διὰ τῶν τακτικῶν πόρων τοῦ Δήμου καὶ ἄνευ δανείου, κατώρθωσε νὰ διοχετεύσῃ τὸ ὕδωρ τῶν πηγῶν τούτων εἰς τὴν πόλιν, ἡ ὁποία ἀπέκτησεν ὕδωρ ὑγιεινόν, τριπλάσιον καὶ πλέον τῶν πηγῶν Ῥωμανοῦ ἐπαρκοῦν διὰ πόλιν 80 χιλιάδων κατοίκων.

••

Ἡ νέα Δεξαμενὴ

Ἐπὶ πλέον, διὰ τὴν πλήρη ὑδρευσιν τῆς πόλεως κατασκευάσασθαι νῦν μεγάλην Δεξαμενὴν, διπλασίας χωρητικότητος τῆς παλαιᾶς τοιαύτης, πολυγυμωτέραν δὲ καὶ ἀπὸ ἀπόψεως οἰκονομικῆς τελειότεραν ἐκείνης, ἀγτὶ δαπάνης δραχ. 72000. Καὶ ἐπιπροσθέτως δαπανήσας δραχ. 82000

ανεκαίνισε καὶ συνεπλήρωσε τὸ ἐσωτερικὸν δίκτυον ὑδρεύσεως τοποθετήσας σωλήνας μεγάλης διαμέτρου, οὕτως ὥστε ἡ πόλις μας ὑδρεύεται διὰ τριῶν σωλήνων ἀγωγῶν καὶ οὐχὶ δι' ἑνός, ὡς πρὶν ὑδρεύετο, ἐτοποθέτησε δὲ νέους σωλήνας εἰς ὅλας σχεδὸν τὰς ὁδοὺς ἄνω καὶ κάτω πόλεως, ὡς καὶ κρήνας τελείου συστήματος πρὸς ἀποφυγὴν διαρκῶς ροῆς.

Ἐπίσης ἀντὶ ὀλίγης δαπάνης δραχμῶν 70000 κατεσκευάσε ὑδραγωγεῖα εἰς τὰ χωριά Μποζαϊτικά, Βραχνεῖκα, Γουναριάνικα, Ἐγλυκάδα, Βαλατούνα, Τσαπλανεῖκα, Ἀραχωβίτικα, Μιντιλόγλι, Καστρίτσι καὶ Βελίτσι.

◎

Τὰ Σφαγεῖα

Ἐπιπροσθετὸς τούτου, φρονῶν ὅτι ἡ προστασία καὶ ἡ ἐξασφάλις

τῆς δημοσίου ὑγείας, θὰ ἐξυπηρετεῖτο καὶ διὰ τῆς ἀνεγέρσεως Σφαγεῖων, ἀντὶ δαπάνης μόλις διὰ τὸ σίω δώδεκα χιλιάδων δραχμῶν ἀνήγειρε τὴν σειρὰν ἐκείνην τῶν οἰκοδομημάτων κατὰ τὰ τελειότερα ἐποδείγματα τῶν ὁμοειδῶν Ἐυρωπαϊκῶν ἰδρυμάτων καὶ τὰ

ΤΑ ΣΦΑΓΕΙΑ

ὅποια ἔτιοτε λειτουργοῦντα ἀποτελοῦν καὶ ἕτερον σημεῖον τῆς προόδου τῆς ἡμετέρας πόλεως.

◎

Ἐξυγιάνσεις καὶ ἐξωραϊσμοὶ

Ἐπιπροσθετὸς τούτου, φρονῶν ὅτι ἡ προστασία καὶ ἡ ἐξασφάλις τῆς δημοσίου ὑγείας, θὰ ἐξυπηρετεῖτο καὶ διὰ τῆς ἀνεγέρσεως Σφαγεῖων, ἀντὶ δαπάνης μόλις διὰ τὸ σίω δώδεκα χιλιάδων δραχμῶν ἀνήγειρε τὴν σειρὰν ἐκείνην τῶν οἰκοδομημάτων κατὰ τὰ τελειότερα ἐποδείγματα τῶν ὁμοειδῶν Ἐυρωπαϊκῶν ἰδρυμάτων καὶ τὰ

Ὁ Βότσης προχωρῶν εἰς τὴν ἐξυγιάνσιν καὶ τὸν ἐξωραϊσμόν τῆς πόλεως, ἐστράφη εἰς τὴν πραγματοποιήσιν τῶν μᾶλλον ἐπείγουσῶν ρυθιμοποιῶν ἄνω καὶ κάτω πόλεως, ἀντὶ δαπάνης δραχμῶν 200.000 περίπου διὰ τῶν τακτικῶν ἐπίσης εἰσπραξέων τοῦ Δήμου καὶ τῶν ὁποίων τὴν λεπτομερῆ ἀναγραφὴν δὲν ἐπιτρέπει ὁ στενὸς χώρος τῶν σελίδων τοῦ «Ἄλ. Ἡμερολογίου».

* 209 *

Ἐπίσης ἀντὶ ὀλικῆς δαπάνης δραχ. 250,000 κατεσκευάσεν ὑπονόμους καὶ εἰς τὰς μᾶλλον ἀποκέντρους καὶ ἀπόρους συνοικίας, μίχους εἰκοσι καὶ πλέον χιλιομέτρων.

Ἐπίσης ἀντὶ ὀλικῆς δαπάνης δραχμ. 550 χιλιάδων κατεσκευάσεν σκιρροστρώσας τὰς ὁδοὺς ἄνω καὶ κάτω πόλεως καὶ τὰς ἐξοχικὰς του-αύτας ὡς καὶ τὰς τῶν χωρίων.

Παρακτὸς τούτων ὁ Βότσης εἶχεν ὑπογράψει καὶ προσήμβασιν μετὰ τῆς Ἑυρωπαϊκῆς φήμις ἀγγλικῆς ἐταιρίας «Νιουσατέλ», ἡ ὁποία ἤσφαλτωσε τὰς ὁδοὺς τῶν Ἀθηνῶν, διὰ τὴν ἀσφάλτωσιν κεντρικῶν τινῶν ὁδῶν τῆς πόλεώς μας. Ἀτυχῶς, ἐπιχειρῶν τότε τῶν δημοτικῶν ἐκλογῶν, ἡ πλειοψηφία τοῦ Δημοτ. Συμβουλίου ἐνόμισεν ὅτι ἔπρεπε νὰ ἀφειῆ διὰ τὴν νέαν δημοτ. Ἀρχὴν ἢ περὶ τούτου μερίμνα καὶ οὕτως ἐυαταιώθη τὸ ἐποφελέστατον ἔργον.

Ἐσαύτως διὰ τῶν τακτικῶν τοῦ Δήμου εἰσπράξεν καὶ ἀντὶ δαπάνης δραχ. 40000 ἀνεκαίνισεν τὴν Πλατείαν Γεωργίου Α' κατασκευάσας ἅμα εὐρὺ μαρμαρινὸν διάζωμα καὶ συμπληρώσας τὴν δεινδροφύτευσιν αὐτῆς. Τὴν αὐτὴν πρόνοιαν ἔλαβε καὶ διὰ τὰς πλατείας ἄνω πόλεως Ἀγίου Γεωργίου καὶ Παπαδιαμαντοπούλου, ἀντὶ ὀλικῆς δαπάνης δραχ. 10000, ὡς ἐπίσης καὶ διὰ τὴν πλατείαν Καποδίστρια (Μαρκάτου) ἀντὶ δραχ. 2000. Ἐπίσης ἀντὶ δαπάνης δραχ. ἐν ὅλῳ 15000 μετέτρεψεν εἰς Πάρκα τὰς Πλατείας Ὑψηλῶν Ἀλωνίων, Ὀλγας καὶ Τριῶν Συμμάχων Δυνάμεων, ἐπιτυχὸν καὶ τὴν ἐκτόπισιν τοῦ ἐκεῖ ἐπὶ μακρὰ ἔτη ἀποχωρητηρίου, ὅπερ ἠσχίμιζε τὴν ὄψιν τῆς πόλεως ἀντὶ δαπάνης δραχ. 7000.

✱◎✱

Φωτισμὸς

Ἐμοίαν σύντονον πρόνοιαν ὁ ἀλησμόνητος Δήμαρχος ἔλαβε καὶ διὰ τὴν επέκτασιν τοῦ δι' ἀερίου φωτισμοῦ καὶ εἰς τὰς μᾶλλον ἀποκέντρους συνοικίας τῆς πόλεως. Οὕτως, ὅταν ἀνέλαβε τὴν διοίκησιν τοῦ Δήμου, ἡ πόλις ἐφωτίζετο δι' ἑξακοσίων μόνον φανῶν, τοὺς ὁποίους παρεῖχε δωρεὰν ἡ Ἐταιρία καὶ τοὺς ὁποίους ὁ Βότσης ἀντιέτησας δαπάνης δραχ. 45000 ἠῴησεν εἰς 1360, εἰς ἑπτακοσίους τῶν ὁποίων ἐγκατέστησε φωτοβολίδας Ἄουρε ἀντὶ δαπάνης δραχ. 35000. Ἐπίσης διὰ τῆς ἐγκαταστάσεως πολυφώτων εἰς τὰς Πλατείας Ὑψηλῶν Ἀλωνίων Ὀλγας καὶ Παπαδιαμαντοπούλου, ἐπέτυχεν τὴν συμπλήρωσιν τοῦ φωτισμοῦ αὐτῶν καὶ τέλος ἀντὶ δαπάνης δραχ. 5000 ἐγκατέστησε τὸν ἠλεκτροφωτισμὸν ἐν τῇ Πλατείᾳ Γεωργίου Α' καὶ εἰς τὸ κέντρον τῆς ὁδοῦ Μαΐζωνος δι' εἰκοσι τοξοειδῶν λαμπτήρων.

✱◎✱

Καθαριότης-Κατάβρεγμα-Οὐρητήρια-Ἀποχωρητήρια

Ἐν τῇ ὑπὲρ τῆς υγείας τοῦ τόπου καὶ τῆς εὐπροσώπου τῆς πόλεως πρᾶσιτάσεως ἐξαιρετικῇ αὐτοῦ μερίμνῃ, ὁ Βότσης ἀποκατέστησε πλήρη καθαριότητα καὶ κατὰ τοὺς θερινοὺς μῆνας κατάβρεγμα, ἀναβιβά-

σας τὴν σχετικὴν δαπάνην εἰς δρ. 50000, συνάμα δὲ ἐγκατέστησε ἐπαρκῆ ἀριθμὸν καθαρῶν καὶ εὐπροσώπων οὐρητηρίων καὶ ἀποχωρητηρίων.

Τὸ Δημοτικὸν Νοσοκομεῖον

Ἐν τῇ ὑπὲρ τῶν φιλανθρωπικῶν μας ἰδρυμάτων ἰδιαιτέρῳ αὐτοῦ μερίμνῃ, ὁ Βότσης ἀνεκαίνισεν ἄρδην τὸ Δημοτ. Νοσοκομεῖον, ἐπιδιώξας

καὶ ἐπιτυχὸν τὴν ὑφ' ὄλας τὰς ὑγιεινάς συνθήκας λειτουργίας τοιοῦτου Ἰδρυματος. Οὕτως, ἀντὶ ὀλίκῃς δαπάνης δραχμ. 74000 περίπου, ἀντικατέστησε ὄλα τὰ παλαιὰ καὶ ἐφθαρμένα ξύλινα πατώματα διὰ σιδηρῶν δοκῶν καὶ πλακῶν τσιμέντου, ἀνεκαίνισε τὰ

Τὸ ΔΗΜΟΤΙΚΟΝ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟΝ

(Ἰς διεγερθῆσθαι)

ἐξωτερικὰ κενώματα, ἐξετέλεσε γενικὸν ἐλαιοχρωματισμὸν, κατεσκεύασε νέας κλινὰς καὶ διάφορα ἐπιπλα, λουτήρας, νιπτήρας, εἰδικὸν κλινβανὸν διὰ τὴν καυσίν τῶν ἀπορριμάτων καὶ νέα ἀποχωρητήρια κατὰ τὸ τελειότερον ἐκ τῆς Ἑσπερίας ὑπόδειγμα. Τέλος διὰ καταλλήλων μεταρρυθμίσεων καὶ προσθηκῶν, ἐχρησιμοποίησεν ὅλον τὸν ἰσόγειον αὐτοῦ χώρον διὰ τὴν ἐγκατάστασιν τοῦ Φαρμακείου καὶ τῶν ἀποθηκῶν του, διὰ τὴν ἐξέτασιν τῶν ἀθρόως προσερχομένων ἐξωτερικῶν ἀσθενῶν καὶ διὰ τὴν ἐγκατάστασιν προχείρου χειρουργείου λουτήρων κλπ. Τέλος χρησιμοποιήσας καὶ τὸ ἐξ εἴκοσι χιλιάδων δραχμῶν κληροδότημα Γ. Δανίκα κατεσκεύασεν ἑτέραν εὐρυτάτην αἴθουσαν μετὰ τῶν συνεχομένων διαμερισμάτων χειρουργείων, καταστήσας ἄρτιον ἐν τῷ καθόλου ὀργανισμῷ του καὶ τὸ Φιλανθρωπικὸν τοῦτο Ἰδρυμα, τοῦ ὁποῦ ἡ τοιαυτὴ πλήρης, ἀπὸ πάσης ἀπόψεως ἐπάρκεια κατεδείχθη κατὰ τὰ ἐθνικὰ γεγονότα τῶν ἐτῶν 1912-1913, ὁπότε περιέθαλψε ὑπὲρ τοὺς 1500 τραυματίας καὶ ἀσθενεῖς ἀμφοτέρων ἐκείνων τῶν πολέμων.

Δερασευτήριον μεταδοτικῶν νοσημάτων

Ἐν τῇ ἀντιλήψει τὴν ὁποίαν ὁ ρέκτης ἐκεῖνος Ἄνθρ εἶχεν ὅτι ἡ

Ίδρυσις τοιούτων θεραπευτηρίων εξηρησεται και την δημοσίαν υ-

ΘΕΡΑΠΕΥΤΗΡΙΟΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ

ἔπιπλα και σκευή ἀντι δαπάνης δρα. 4000. Τοιοντοτρόπως ἐπληρώθη μία μεγάλη ἀνάγκη ἐπιάνυτολογίστου ὡφελεία τῆς υγιείας τοῦ λαοῦ.

✽••✽

Πτωχοκομεῖον

Ἀλλὰ και ἕτερον φιλανθρωπικὸν ἴδρυμα τῆς πόλεός μας, τὸ Πτω-

χοκομεῖον, ἐπὶ Βότση ἐνεκατέστη εἰς νέον οἰκοδόμημα πρὸς ἐκ-
πλήρωσιν τοῦ εὐα-
γοῦς σκοποῦ του, διὰ
τῆς γενναίας ἀρωγῆς
τοῦ Δήμου. Οὕτω
κατεβλήθησαν ὑπὸ
τοῦ Βίτ. δρχ. 11.026,
ὀφειλομένη
συνδρομὴ ὑπὸ τῶν
προκατόχων Λημιά-
χων. Ἐπὶ πλέον δρχ.
15.000 ὡς ἔκτακτος
συνδρομὴ τοῦ Δήμου
και τέλος ἡ ἐτησία
χορηγία αὐτοῦ ἀνε-
βιβάσθη εἰς δραχμ.

ΤΟ ΠΤΩΧΟΚΟΜΕΙΟΝ

14.000 ἀνγλιεπὸς καταβληθείσας, διὰ τῶν

ὁποίων ποσῶν κατορθώθη ἡ ἀποκράτωσις τοῦ νέου μεγαλοπρε-
ποῦς Οἰκοδομήματος.

·*·◎·*

Βρεφοκομεῖον

Ἀνάλογον καὶ διὰ τὸ φιλανθρωπικὸν τοῦτο ἴδρυμα ἔλαβε πρό-
νοιαν ὁ Βότσης, ἀξήσασε τὴν ἐτησίαν πρὸς αὐτὸ χορηγίαν τοῦ Δήμου
εἰς δραχ. 30000 καὶ δι' ἐνδελεχοῦς ἐπιτηχῶν καὶ αὐτοῦ τὴν
ἀπρόσκοπον λειτουργίαν.

·*·◎·*

Πυροσβεστεῖον

Ἐκ τῶν ἐπείγουσῶν ἀναγκῶν τῆς πόλεως ἐνεδεικνύετο καὶ ἡ σύ-
στασις Πυροσβεστεῖου. Ὅντως ὁ Βότσης κατήρτισε πλήρες τοιοῦτον
ἐφοδιάσας αὐτό, ἀντὶ δαπάνης δραχ. 15000, δι' ἀτιμαντίας τελειοτάτου
συστήματος ὡς καὶ πάντων τῶν ἀναγκασιούτων ἐργαλείων καὶ ἐξαρτη-
μμάτων. Ἐν καιρῷ ἐπέτυχε καὶ τὴν τοποθέτησιν ἀποσπασίματος πυρο-
σβεστῶν διὰ τῆς Στρατιωτικῆς Ἀρχῆς.

·*·◎·*

Ἡλεκτρικοὶ Τροχιδρόμοι

Ἀναλαβὼν τὴν διοίκησιν τοῦ Δήμου ὁ Βότσης κατώρθωσε τὴν με-
τατροπὴν τῆς συμβάσεως περὶ ἐγκαταστάσεως ἵπποσιδηροδρόμων, τὴν
ὁποίαν εἶχε συνάψει ἡ προκάτοχος αὐτοῦ Δημοτικὴ Ἀρχή, διὰ τῆς εἰ-
σαγωγῆς τοῦ πρώτου ἐν Ἑλλάδι τοῦ συστήματος τῆς ἠλεκτρικῆς ἐλξε-
ῶς ἐν ἔτει 1902.

Ἐπὶ πλέον ἐπεξέτεινε τὴν γραμμὴν τῶν Τροχιδοδρόμων ἀφ' ἐνὸς
μὲν μέχρι τῶν πέραν Ἰτεῶν, διαπλατύνας πρὸς τοῦτο τὴν παραλιακὴν
λεωφόρον, ἀφ' ἑτέρου δὲ μέχρι τοῦ ἀκροτέρου σημείου τῆς συνοικίας
Ἀγίου Διονυσίου.

·*·◎·*

Ἄγροα ρησιέδων διὰ Ἑτραίωνας

Ἐτερον μέγα ἀγαθὸν ἀνομολογεῖ ἡ πόλις μας εἰς τὴν ἄοζνον
δραῖσιν τοῦ ἀειμνήστου Βότση. Ἐπιθυμῶν ὅπως διευκολύνη τὴν ἐγ-
κατάστασιν ἐνταῦθα μεγάλων μονάδων Στρατοῦ, κατόπιν ἐπανειλημμέ-
νων συνηγορήσεων μετὰ τῆς τότε Κυβερνήσεως, ἀντὶ δαπάνης δραχ.
48858 ἠγόρασε τὰ παρὰ τὴν συνοικίαν Κανδριάνικα γήπεδα, ἐπὶ τῶν
ὁποίων ἀνηγέρθησαν οἱ μεγαλοπρεπεῖς ἐκείνοι Στρατώνες, ἐν τοῖς
ὁποίοις στεγάζονται δύο Συντάγματα Στρατοῦ μετὰ τῶν ἀναλόγων

ὑπηρεσιῶν, πρὸς ἀνυπολόγιστον ὠφέλειαν τῆς πόλεως, εἰς τὴν ὁποίαν ἀνήκει καὶ ἔδρα Σώματος Στρατοῦ.

Δημαρχεῖον

Ἐπιτακτικῇ μεταξὺ τῶν ἄλλων εἶχε καταστῆ ἢ ἀνάγκη τῆς ἀπο-

ΤΟ ΝΕΟΝ ΔΗΜΑΡΧΕΙΟΝ

καὶ δαπάνη ἐκ δραχ. 13.497 διὰ τὸν ἐσωτερικὸν καὶ ἐξωτερικὸν διάκοσμον αὐτοῦ καὶ διὰ τὴν ἀντικατάστασιν τοῦ εὐρυτάτου ξυλῖγου διαδρόμου διὰ μαρμαρίνων πλακῶν. Οὕτως ὄχι μόνον ἀπηλλάγη ὁ Λῆμος βαρυντάτων ἐνοικίων ἀλλὰ καὶ ἀπολαμβάνει ἀρχετὰ τοιαῦτα ἐκ τῶν ἐνοικιαστῶν τῶν κάτοικοι μαγαζείων.

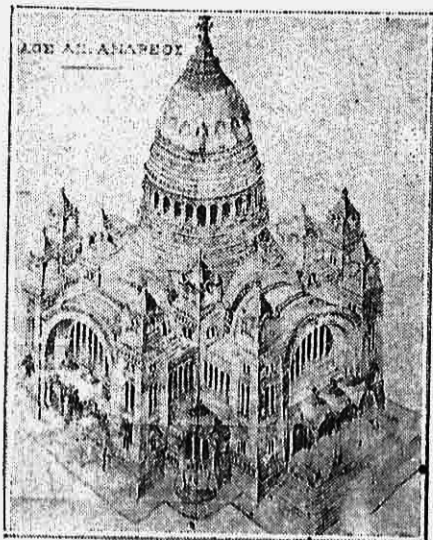

Ὁ νέος Ναὸς τοῦ Ἐπιτροπικοῦ Ἀνδρέου

Ἐπιτυχόν, ὡς ἄνω ἐξετέθη, ὁ Βότσης τὴν ψήφισιν τοῦ Νομοσχεδίου διὰ τὴν ἀνέγερσιν τοῦ Ναοῦ τοῦ Πολιούχου μας, τὸ ὁποῖον αὐτὸς ὡς Βουλευτὴς εἶχε συντάξει καὶ ὑπαβάλει, ἐργάσθη ὡς Δήμαρχος ἀπὸ κοινοῦ μετὰ τῶν ἄλλων μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ διακαεστάτου τούτου πόθου τοῦ τόπου.

Πρὸς τοῦτο προῦκλήθη διεθνὴς διαγωνισμὸς διὰ τὴν ἐκπόνησιν τῶν καταλληλοτέρων σχεδιογραμμιάτων, ἐκ τῶν ὁποίων ἐβραβεύθη ὑπὸ τῆς ἐν Βερολίνῳ Ἀκαδημίας τῶν Καλῶν Τεχνῶν τὸ τοῦ Γάλλου Ἀρχιτέκτονος Αἰμ. Ρομπιέρ, κατορθώθη δὲ καὶ ἡ θεμελίωσις τοῦ

Ἔργου, καθ' ἣν καὶ ἐτιμήθη διὰ τοῦ χρυσοῦ Σταυροῦ τοῦ Σωτήρος, ἰδιοχείρως ἐγχειρισθέντος εἰς τὸν Βότσην, διὰ τοὺς ἀγρύτους αὐτοῦ ἀγῶνας, ὑπὸ τοῦ μακαρίτου Βασιλέως Γεωργίου καταθέσαντος τὸν θεμέλιον λίθον. Ἀλλὰ καὶ τὴν ὀλοσχερῆ συντέλεσιν τοῦ Οἰκοδομήματος ἐξοφάλλισεν ὁ Βότσης, κατορθώσας μετὰ τῶν ἄλλων μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς, νὰ ἐπιβληθῇ διὰ Νόμον ἐλάχιστος φόρος ἐκ λεπτῶν 30 κατὰ χιλιάτρον ἐπὶ τοῦ ἐξαγομένου ἐκ τοῦ λιμένος Πατρῶν σταφιδοκάρπου καὶ προσθέσας οὕτω νέον καὶ ἀσφαλῆς ἐτήσιον ἔσοδον εἰς τὰ κεφάλαια τοῦ Ναοῦ, ἅτινα κατατεθειμένα παρὰ τῇ Ἑθνικῇ Τραπέζῃ ἀνήρχοντο ἀρχικῶς εἰς δραχμ. 488 χιλιάδας καὶ ἤδη ἀυξηθέντος τῇ ἐνεργείᾳ τοῦ Βότση καὶ τοῦ τόκου τῆς καταθέσεως εἰς 4 τοῖς 00, ὑπερβαίνουν τὸ ἑκατομμύριον, ἐκτὸς πῶν δαπανηθέντων διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ἁ. τμήματος καὶ διὰ λοιπὰς ἐργασίας καὶ ἅτινα ἀνέρχονται εἰς δραχμὰς 250 χιλιάδας.

Ο ΘΕΜΕΛΙΩΘΕΙΣ ΝΑΟΣ ΤΟΥ ΠΟΛΙΟΥΧΟΥ ΜΑΣ.

•••

Δημοτικὴ Ἐκπαίδευσις

Ἰδιάζουσιν ὁ Βότσης, ἐν τῇ πολυσχιδεῖ αὐτοῦ ἐργασίᾳ, κατέβαλε μέριμναν διὰ τὴν δημοτ. ἐκπαίδευσιν, συμπληρώσας τὰ δημοτικὰ Σχολεῖα καὶ καταστήσας ἀπὸ πάσης ἀπόψεως ἀνετον τὴν ἐν αὐτοῖς διανομήν τῶν μαθητῶν ἐπὶ πλέον δ' ἐμπλουτίσας αὐτὰ διὰ θρανίων καὶ ὄλων τῶν διδακτικῶν ὀργάνων. Ἐντεῦθεν καὶ τὴν σχετικὴν δαπάνην διὰ τὴν δημοτικὴν ἐκπαίδευσιν ἀπὸ δραχ. 129958 ἀνεβίβασεν εἰς δραχ. 189090, ἐκτὸς τοῦ ἐτησίου ἐνοικίου τοῦ Ἀρσακείου ἐκ δραχ. 9300, ἀγγειοπῶς ὄλων τῶν κογδυλίων τούτων καταβληθέντων ἐκ τῶν τακτικῶν ἐπίσης ἐσόδων τοῦ Δήμου.

•••

Δημοτικοὶ φόροι

Πάτρων ὁ Βότσης, ὡς ἐξετέθη, τοῦ Νόμου περὶ διαμετακομίσεως ἐφήρμοσεν αὐτὸν ὡς Δήμαρχος, διὰ τῆς λειτουργίας τῶν πρὸς τοῦτο

ἀποθηκῶν. Δι' αὐτῶν καὶ διὰ τῆς ἐλαττώσεως τῶν φόρων εἰσαγωγῆς διαφόρων εἰδῶν διὰ λόγους γενικοῦ τοπικοῦ συμφέροντος, ἀνεκούφισε τὸ εἰσαγωγικὸν μας ἐμπόριον, ὅπερ ἔκτοτε ραγδαίως ἀνέλαβεν. Εἰς τοῦτο οὐχὶ ὀλίγον συνετέλεσε καὶ ἡ ἀπ' εὐθείας ὑπὸ τοῦ Δήμου εἰσπραξις τοῦ φόρου τῶν ὀνίων καὶ ἐμπορευμάτων, διὰ τῆς ὁποίας πρὸς τοῖς ἄλλοις ὁ Βότσης ἐπέτρεχε καὶ τὴν αὐξήσιν τῆς σχετικῆς προσόδου τοῦ Δήμου ἀπὸ δραχ. 390 χιλιάδας, τὰς ὁποίας ἀπελάμβανεν ἐκ τῆς ἐνοικιάσεως αὐτῆς, εἰς δραχ. 498 χιλιάδας διὰ τῆς ἀπ' εὐθείας εἰσπραξέως.

Μίσθωμα τοῦ ἠωσίμου ὕδατος

Ἀναλαβὸν τὴν διοίκησιν τοῦ Δήμου ὁ Βότσης ἠλάττωσε τὸ ἐτήσιον μίσθωμα τοῦ ποσίμου ὕδατος διὰ τὰς μικρὰς οἰκίας εἰς δραχ. 30 ἀπὸ δραχ. 45, ὅσον πρότερον ἐπλήρωνον. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον χίλια περίπου μικρὰ οἰκία ἠλαφρύνθησαν ἐτησίως κατὰ δραχ. 15, ἐνῶ ἀπ' ἑτέρου ἠῆξισε τὸ μίσθωμα τοῦτο διὰ τὰς μεγαλειτέρας τῶν οἰκιῶν, αἵτινες καὶ πρόσδοτον σπουδαίαν ἀποφέρουσι. Ἐπὶ πλεον πολλοπλασιασας τὰς δημοτικὰς κρήνας εἰς ὅλας τὰς ἀπόρους συνοικίας καὶ εἰς τὰς μᾶλλον ἀποκέντρους κατώρθωσεν ὅπως καὶ αἱ ἀποριότεραι τάξεις ἀπολαύσωσι τοῦ ἐνεργητήματος τοῦ ὕδατος.

Βοηθήματα καὶ συνδρομαὶ

Κατὰ τὸ διάστημα τῆς διοικήσεως τοῦ Βότση, πάντα τὰ Σωματεῖα τὰ ἐπιδιώκοντα σκοποὺς κοινωφελεῖς, ἔτυχον τῆς στοργῆς αὐτοῦ καὶ τῆς ὑποστηρίξεως. Οὕτω συνέτρεξεν ἀμφοτέρω τὰ γυμναστικά σωματεῖα, ὑπεστηρίξε γενναίως τὴν Φιλαρμον. Μουσικὴν, ὡς ἐπίσης συνέδραμε τὰς Σχολὰς τοῦ Λαοῦ καὶ ἀμφοτέρω τὰς τῶν Ἀπόρων Παίδων. Ἀπ' ἑτέρου ἀνεκούφισεν ἐκάστοτε τοὺς πάσχοντας καὶ τοὺς ἐνδεεῖς κατὰ τὰς ἑορτὰς τῶν Χριστουγέννων καὶ τοῦ Πάσχα.

Κατὰ τὸ ἔτος μάλιστα τῶν ἐκ τοῦ περὶνοσπόρου καταστροφῶν, ὁ Βότσης ἐπὶ μῆνας ὀλοκλήρους διένειμε χιλίους καθ' ἑκάστην ἄρτους εἰς τὸν λιμώττοντα λαόν. Καὶ τέλος διαρκούσης τῆς ἐπιστρατεύσεως τοῦ 1912—1913, ὁ Δήμος δαπανήσας μέγιστα ποσὰ περιέθαλψε δύο χιλιάδας οἰκογενεῖας ἐπιστράτων συμπολιτῶν μας, τοῦ Βότση ἐν τῷ ἀλτρονισμόῦ του καὶ ἐν τῇ λιτότητι τοῦ βίου του εἰσφέροντος κατὰ μῆνα καὶ τὴν εἰς ὀκτακασίων δραχμῶν μηνιαίαν πρὸς αὐτὸν χορηγίαν τοῦ Δήμου.

Δημοτικὴ Βιβλιοθήκη

Ἐξ ὅλων τῶν Δήμων τοῦ Κράτους μόνος ὁ τῶν Πατρῶν ἔχει νὰ ἐπιδείξῃ ἴδιαν Βιβλιοθήκην διὰ τῆς ὁποίας, καταλλήλως ἐμπλουτισθείσης, ὁ Βότσης ἐπλήρωσε μίαν πνευματικὴν ἀνάγκην τοῦ τόπου.

Ποικίλη ἄλλη δράσις

Ὁ χώρος τῶν στηλῶν τούτων δὲν ἐπιτρέπει λεπτομερεστέραν ἔρευναν τῆς ποικίλης καὶ μεγαλοῦργου ἔργασίας τοῦ Βότση, ἐν τῇ ὁποίᾳ περιλαμβάνεται καὶ ἡ ἀγορὰ τοῦ παλαιοῦ Ταχυδρομείου διὰ τὴν ἐπέκτασιν τοῦ Θεάτρου ὡς καὶ ἡ ἀνακαίνισις τῶν πλείστων δημοτικῶν Καταστημάτων οἷον τοῦ Μεγάρου τοῦ Εἰρηνοδικείου, τοῦ Α' καὶ Β' δημοτ. Σχολείων θηλέων, τοῦ Σχολείου Καστριτσὶ κλπ. διὰ τὴν ὁποίαν ἀνακαίνισιν ἐδαπίνησεν ὁ Λῆμος δραχ. 20 χιλιάδας περίπου ἐν συνόλῳ.

Οὐδὲ εἶνε ἀνάγκη νὰ ἐξάρομεν τὸ παγκοίνως γνωστὸν γεγονός, ὅτι ὁ Βότσης ἀποκαταστήσας διοικήσιν ἀφατρίαστον καὶ ἀπροσωπόληπτον, οὐδέποτε εἰργάσθη νὰ συμπήξῃ κόμμα καὶ οὐδέποτε ἀνεμίχθη εἰς τὰς ἐκείστοτε κομματικὰς διαμάχας, ἀποδόσας οὕτω τὸν Λῆμον εἰς τὸν Λῆμον. Ἐπὶ πλεόν διὰ τῆς προσωπικῆς αὐτοῦ ἔργασίας ἀπήλλαξε τὸν Λῆμον καὶ τῶν διαφόρων δικῶν εἰς τὰς ὁποίας πρότερον εὐρίσκετο περιπεπλεγμένος.

Ἐπιούτη διὰ γενικωτάτων γραμμῶν ἡ δράσις τοῦ Ἄνδρος ὁποῖος, ἐπὶ τρεῖς κατὰ συνέχειαν περιόδους καὶ δύο ἐπὶ πλεόν ἔτη, εἰργάσθη μὲ πόνον μὲ ἀφοσίωσιν μὲ ἰδιαίτεραν στοργὴν πῶς νὰ καταστήσῃ τὰς Πάτρας τὴν ἐπιφανεστέραν τῶν Ἑλληνικῶν πόλεων καὶ πῶς νὰ ἀναδείξῃ αὐτὴν μείζονα εἰς υγιάν εἰς εὐπρέπειαν καὶ εἰς κάλλος.

Καὶ ὅταν ἡ πόλις ἀπροσοκίμως ἐστέρησεν αὐτὸν τῆς ἐμπιστοσύνης τῆς κατὰ τὴν 9 Φεβρουαρίου 1914, ἀποσυρθεὶς εἰς τὸν οἶκόν του ἐξηκολούθησεν μέτροι τῶν ὑστάτων ἡμερῶν τοῦ βίου του, τὸν ὁποῖον ἐξῆραΐσεν ἢ ἀκαταπόνητος Ἔργασια καὶ ἡ παραδειγματικὴ Ἀρετὴ νὰ παρέχῃ πρόθυμον τὴν ἀντίληψιν αὐτοῦ καὶ τὴν δικηγορικὴν συνδρομὴν μὲ τὴν παροιμιώδη αὐτοῦ προθυμίαν καὶ ἀφιλοκέρδειαν.

Ἡ τελευταία πρὸς τὴν πόλιν ἀληθιμότητος ἐπίσης ὑπηρεσία του ὑπῆρξεν ἡ συμβιβαστικὴ λύσις τῆς ὑποθέσεως τῶν κληρονόμων Σαίν, οἱ ὁποῖοι, ἀξιούντες παρὰ τοῦ λιμενικοῦ ταμείου περὶ τὸ ἑκατομμύριον δραχμῶν, περιορίσθησαν νὰ λάβωσι συμβιβαστικῶς δραχ. 212 χιλιάδας μόνον, κατόπιν τοῦ δικαστικοῦ ἀγῶνος τὸν ὁποῖον διεξήγαγε κατ' αὐτῶν ὁ Βότσης ὡς δικηγόρος τῆς λιμενικῆς ἐπιτροπῆς.

Καὶ ἐφόσον ὁ χρόνος θὰ μᾶς ἀποχωρῆσῃ ἀπὸ τὸν Νεκρὸν τῆς 29 Ὀκτωβρίου 1917 ἐπὶ τοσοῦτον ἢ ἔλλειψίς του θὰ καθίσταται αἰσθητοτέρα, ἐπὶ τοσοῦτον θὰ τὸν ἀναζητῶμεν καὶ δὲν θὰ τὸν ἀνευρίσκωμεν εἰμὴ μόνον εἰς τὰ μεγάλα ἀληθῶς Ἔργα μὲ τὰ ὁποῖα ἐπροίκισε τὴν πόλιν, ἐν τῇ Μνήμῃ τῆς ὁποίας θὰ ἀκτινοβολῇ διὰ παντός τὸ ὄνομα τοῦ ΔΙΗΜΗΤΡΙΟΥ ΒΟΤΣΗ.